पचारिकम्। अप्रमितभेद्योरैक्यस्वीपचारिकलानुपपत्तेः ²Unbounded, unmeasured. E. श्र neg. and प्रमित.

अप्रमुद्ति Tatpur. 1. m. f. n. (-त:-ता-तम्) Not delighted, not happy.

2. n. (-तम्) (In the Sánkhya philosophy.) The reverse of प्रमुद्धित q. v., a technical term to denote the incapacity of removing the pains that are produced by any created beings viviparous, oviparous, generated by heat and moisture or springing from the soil (as men, beasts, tame and wild, birds, reptiles, gnats, musquitoes, lice, bugs, fish, alligators, trees, stones &c.), by not attending for this purpose a holy teacher (the removal of such pains being required for the attainment of final liberation); it is amongst the seventeen बुडिवध or obstructions of intellect one of the eight which are the converse of the सिडि or perfections. For the other terms of this category see अतार (Supplement), अतारतार (Supplement), अप्रमोद, अप्रमोदमान, अरम्यक, असदापमुद्धित, असुतार. E. आ neg. and प्रमुद्धित.

अप्रमूर Tatpur. m. f. n. (-र:-रा-रम) (ved.) Not foolish, not heedless, prudent. E. च neg. and प्रमूर.

अप्रमुक्ति Tatpur. m. f. n. (-त:-ता-तम्) The same as the preceding (of which it occurs as an explanation). E. अ neg. and प्रमुक्ति.

अप्रमुख Tatpur. m. f. n. (-छ: -छा - छा - । Not to be overcome, not to be injured, not to be disturbed. E. अ neg. and प्रमुख

श्रप्रमेय Tatpur. 1. m. f. n. (-य:-या-यम्) ¹ Immeasurable, unbounded, infinite; e. g. in the Lalitav.: (बोधिसत्तः) व्यवलोकयत पूर्वदिषणपश्चिमोत्तराखध ऊर्ध्व समनाद्द्रश्चिप्रमेयासंख्येयागणनासमितकानान्वोधिसत्तान्; comp. also ग्रप्रमेयानुभाव. ² Not to be established or proved from authorities (philosophical writings &c.), unproveable, as Brahman; e. g. in Manu: त्रमेको ह्यस्य सर्वस्य विधानस्य ख्यंभुवः। ग्रचिन्यस्याप्रमेयस्य कार्यतत्त्वार्थवित्रप्रभो (Kullúka: ग्रप्रमेयस्य मीमांसादिन्यायनिर्पेचतयानवगम्यमानप्रमेयस्य नानाग्रत्युद्यस्य च। न वे चिकोधितं तात को वेदाज्ञा स्यसंभवम् (Sridharasw: ग्रथकस्यात एवाप्रमेयस्य); or as the Veda; e. g. in Manu: ग्रग्नकं चाप्रमेयं च वेदग्रास्त्रम् (Kullúka as before).

2. m. (-र:) ¹ A name or epithet of Vishnu; e. g. in the Vishnusahasran.: अप्रमेरो हृषीकेश: पद्मनाभो ऽमर्प्रभु: ² A name or epithet of Śiva; e. g. in the Śivasahasran.: अतर्कायाप्रमेराय प्रमाणाय नमो नम:; or in the Váyu Pur.: नम:
क्पालहस्ताय .... अप्रमेराय &c. E. अ neg. and प्रमेर.

श्रमियातान् Bahuvr. m. (-ता) A name of Vishńu (lit. 'of unproveable spirit'); e. g. in the Vishńusahasran.: श्रमंछी-यो ऽप्रमेयाता विशिष्टः शिष्टक कुचि:. E. श्रप्रमेय and श्रातान्। श्रप्रमेयानुभाव Bahuvr. m.f.n. (-व:-वा-वम्) Of unbounded energy; e. g. in the Bhágav. Pur. (said of Prahráda): अप्र-

मेयानुभावो ऽयमकृतश्चिद्भयो ऽमरः. E. श्रप्रमेय and श्रनुभाव. श्रप्रमोद Tatpur. n. (-द्म्) (In the Sánkhya philosophy.) The reverse of प्रमोद q. v., a technical term to denote the incapacity of removing the pains that are produced by corporeal causes (fever, and other disorders of the three temperamental elements air, bile or phlegm) or by mental causes

(privation of what is liked and approximation of what is disliked), by not attending for this purpose a holy teacher (the removal of such pains being required for the attainment of final liberation); it is amongst the seventeen 勇富一哥坦 or obstructions of intellect one of the eight which are the converse of the 祖富 or perfections. Comp. 如果我们可以能理解的意思,我们可以能理解的意思。

अप्रमोद्भान Tatpur. n. (-नम्) (In the Sánkhya philosophy.)
The reverse of प्रमोद्भान q. v., a technical term to denote the incapacity of removing the pains that are produced by superhuman, i. e. divine or atmospheric influences (cold, heat, wind, rain, lightning &c.), by not attending for this purpose a holy teacher (the removal of such pains being required for the attainment of final liberation); it is amongst the seventeen बुडिबध or obstructions of intellect one of the eight which are the converse of the सिंडि or perfections. Comp. अप्रमोदन and अप्रमोद- E. अ neg. and अप्रमोद्मान.

श्रायच्छत् Tatpur. m. f. n. (-न्-नी-त्) Not giving, not delivering; e. g. Yájnav.: राजदैवोपघातेन प्रखे दोषसुपागते। हानिर्विकेतुरेवासी याचितस्थाप्रयच्छतः; or Mitaksh.: श्रप्र-यक्तंस्था मुल्लमनुभूय पुमान्स्त्रियम्। .... मुल्लमष्टगुणं दाष्यः. ह. श्रा neg. and प्रयक्कत्.

अप्रयत I. Tatpur. m. (-त्न:) Want of effort, apathy, indifference. E. अ neg. and प्रयत्न.

II. Bahuvr. m. f. n. (-त्न:-त्ना-त्नम्) Apathetic, indifferent, making no effort; e. g. in Manu: अप्रयतः सुवार्षेषु ब्रह्मचारी &c. E. अ priv. and प्रयतः

अप्रयाज Bahuvr. m. f. n. (-ज:-जा-जम) Without the sacrificial act called प्रयाज; e. g. अप्रयाजास्ता अननूयाजा:. E. अ and प्रयाज.

अप्रयाणि Tatpur. f. (-णि:) Not progressing, not going on; used only in negative phrases implying an imprecation; e. g. अप्रयाणि से भूयात 'mayst thou not be able to progress!'. E. अ neg. and प्रयाणि (या with प्र, krit aff. अनि).

अप्रयात Tatpur. m.f.n. (-न्-ती or -न्ती -त्) Not progressing, not going on. E. अ neg. and प्रयात्.

अप्रयापणि or अप्रयापनि Tatpur. f. (-िण: or -िन:) Not causing or allowing to progress; used only in negative phrases implying an imprecation; comp. अप्रयाणि. E. अ neg. and प्रयापणि or प्रयापनि (या in the caus., with प्र, kfit aff. इनि).

अप्रयावम् Tatpur. ind. (ved.) Assiduously, attentively; (Mahidh. = अप्रमत्तम्). E. According to this comm. the word would be the acc. neuter of a Bahuvr. अ priv. and प्रयाव, but as it is udátta on the first syllable it seems more correct to derive it from अ neg. and प्रयावम् (यु with प्र, krit aff. एम्ल्).

अप्रयुक्त Tatpur. m.f.n. (-क्त:-क्ता-क्तम) ¹Not employed, not applied; e. g. in the Mimánsá S.: न्यास्थानि वाप्रयुक्ते प्रसङ्गः स्थात् ²Wrongly used. ³Not usual, strange, as a word, although it may be grammatically correct; e. g. in the Vártt. to Páń.: ऋस्त्यप्रयुक्ता: Patanjali: सन्ति वै शब्दा अप्रयुक्ता: । तद्यथा। जष तेर चक्र पेचेति (comp. s. v. अप्रयोग)। किमतो यसन्त्यप्रयुक्ता: । प्रयोगाद्धि भवाञ्क्ष्ट्रानां साधुत्वमध्यवस्थति। य द्वानीमप्रयुक्ता नामी साधव: स्थुः। इदं विप्रतिषिद्धम्। यदुच्यते सन्ति वै शब्दा अप्रयुक्ताः।